

[A. C. Normann.]

Men jeg vil understrege, at denne kritik jo altså har været principiel, og den har ikke nogen sinde sigtet imod den, så vidt jeg har kunnet skønne, altid dygtige ledelse, civilforsvarsorganisationen har haft, eller imod den øvrige del af ledelse og mandskab.

Hele den militariserede opbygning og funktionsmåde afviger stærkt fra arbejdsgangen i andre store organisationer eller virksomheder. Selv politiet bygger på en mere civilpræget tradition for slet ikke at tale om Røde Kors eller internationale humanitære hjælpekorps. Det ses også af en uniformering, der er videregående, end praktiske hensyn i alle henseender nødvendiggør. I øvrigt har jeg undret mig over — og givet udtryk derfor — at man ikke oprindelig var så begavet både af hensyn til den nødvendige goodwill i befolkningen og til den livsvigtige nytte af et humanitært præg udadtil, at man ikke brugte et navn som „civilbeskyttelse“ eller lignende i stedet for „civilforsvar“, hvad der jo ikke kan undgå at få folk til at tænke på det som et traditionelt forsvarsbegreb, en organisation, der i krigstilfælde må tilintetgøres af fjenden — for ikke at bruge det ærene medlem hr. Morten Langes militære udtryk i fremsættelsen: „neutraliseres“.

Forslagsstillerne har selvfølgelig ret i, at dette desværre såkaldte forsvar ikke kan værne befolkningen totalt mod ulykkerne ved en veritabel krig her i landet, endsiige en atomkrig, men når jeg endelig har den glæde at kunne være enig med det ærede medlem hr. Erik Kragh, så skynder jeg mig altid at give udtryk for det, for det er ikke alt for ofte, det sker, og jeg må virkelig sige, at det også er min opfattelse — jeg tror, den vil blive godkendt af sagkyndige folk — at nogen virkning i grænseområderne længere ud kan civilforsvaret få, selv i tilfælde af atomangreb. Der kan altså opnås en del i retning af at redde menneskeliv og beskytte mennesker mod lidelser og sygdom, og selv et mindre antal berettiger jo til en indsats, rent bortset fra den hjælp, korpset kan yde i katastrofetilfælde i fremtid.

Når der tales om 1 måneds uddannelse, som, så vidt jeg har forstået forslagsstillerne, skulle gælde for alle menige inden for korpset, samtidig med at der opridses bl. a. følgende formål: værn mod katastrofer i

forbindelse med nukleare anlæg med sin særlige teknik, fladebrande og eksplosioner med en anden teknik; imødegåelse af følgerne af svigtende elektricitets- og gasforsyning, hvortil vel også kommer slukning af brande, afstivning af bygninger, evakuering samt førstehjælp og hjælp til ulykkesramte af den art, som nu redningskorpserne og hospitalsambulancerne varetager, foruden de andre tilfælde, der har været nævnt af foregående talere, ja, så ser en så kort uddannelses- og indlevelsestid, som der her er foreslået, meget utilstrækkelig ud. Derfor kan det godt være, at den nuværende tjenestetid er for lang, og jeg synes også, det er en af de ting, som man måtte tale med den højtærede minister om i et udvalg. Det er jo naturligvis glædeligt, hvis det kan bekræftes, at man kan klare sig med en betydelig kortere uddannelse.

Så må det også overvejes, om alle de opstillede formål er velbetænkte, eller om man ikke nu foreslår en voldsom overlapning af en bestående tilstand. Punkt 1. a. om assistance ved ulykker varetager redningskorpserne jo godt og formentlig billigere undtagen i de store katastrofetilfælde. Ordføreren for forslagsstillerne taler her om monopoliserede privatforetagender. Jeg for min del vidste ikke, at der var givet eneret til noget firma for denne funktion, og så vidt jeg forstår, er det heller ikke tilfældet.

Med hensyn til de næste to punkter: assistance ved større materielle skader, brande, oversvømmelser samt ulykker på havet og lignende, skulle der jo ikke blot blive tale om en tilbygning til brandvæsenet, til redningskorpserne, til Røde Kors, til søredningstjenesten, til fiskeriministeriets omfattende redningstjeneste og hele det samarbejde, der er i gang mellem forskellige organer om redningstjeneste i tilfælde af, at folk er kommet i vanskeligheder på havet og på søen. Det lyder også for mig lidt tvivlsomt, når der efter punkt 1. d. også skal tillægges det nye værn bevogtningsopgaver under ekstraordinære forhold, og jeg har egentlig lyst til at spørge de ærede forslagsstillere, hvilke opgaver der tænkes på. Hvis ikke det er helt klart, at der er tale om rene fremtidsopgaver, så er vi på ny inde i den integrering med det militære forsvar, som måske nok kan betyde, at der varetages visse praktiske hensyn,